

Igor Hosnedl

27/10 – 04/12/2023

Kurátorka / Curator: Tjaša Pogačar

A WINDOW

A

V

A

L

S

I

T

A

R

B

E

L

L

A

H

T

S

N

U

K

Belladonna harvest

Besides its murderous, medicinal, and renaissance beauty applications, the latter of which gave *Atropa belladonna* its name, this highly toxic plant native to Central and Eastern Europe has been known to induce hallucinatory dreaming. In folklore it was related to the Devil and witchcraft and believed to endow its users with supernatural powers, like flying. The seductive appearance of this plant combined with its fatal danger, delirious effects, and relation to feminine beauty hints at historic stereotypes and attitudes towards women underpinned by gender myths fueling sanctions against all who deviate from their expected roles. More generally the plant's symbolism oscillates between toxicity and intoxication, death and transmutation, a good catalyst for themes explored by this exhibition.

The exhibition's ambience is clean, almost sterile, but nevertheless brings up corporeal associations. Paintings with their saturated palettes appear like surgical incisions in the grayish pink-hued skin of the gallery. The openings reveal interior, quasi theatrical scenes, where the center stage is occupied by strange arrangements of slithery forms, more plant or machine than animal-like. These seem to be propped up on horizontal table-like surfaces, stemming from, propagating and rooting in transparent jars, or forming small indoor gardens. Everything is very clean and airtight – the surfaces, the forms, the cuts. Their tendrils are twisting, turning, growing closer to one another, and intertwining to create a phantasmagoric display. Due to a dim light or a hypnagogic state that marks the passage between realms of dream and wakefulness, the shapes and shadows of your house plants might for a moment suggest the presence of another body.

Our tendency to impose a meaningful interpretation on a nebulous stimulus makes us perceive shapes, figures, and patterns where they may not actually exist. A human face on the surface of an alien planet is one such instance of pareidolia, which might also turn out to be a specific sort of blindness, overlooking possibility for discovery by settling for the comfort of familiar forms. Igor's paintings do not trade one for the other, but stick with double vision. Yet there is nothing blurry on these pictures. Drawing, which forms the core of Igor's painting practice, is precise, the edges crisp and clear. Amplified gradients give surfaces a special, artificial sheen, and endow them with otherworldly illumination akin to icons and digital screens.

Igor follows a special recipe when he prepares his own paints. Pigments are treated as potent substances, ground and mixed into ointments which, once rubbed on the canvas, summon vivid, fantastical images. Painting here acts as a medium for accessing altered states of perception where boundaries and divisions between objects, bodies and environment structuring our everyday experience are destabilized, broken down and transformed. Drawing on nature, folklore, mythology, and cultural symbolism these works conjure up memories of iconic images and symbols anchored in our collective imagination only to dissolve and morph back into the thicket. Silhouettes – fingers interlocked, a flower, a lowered head, folded limbs, some leaves, genitals, an apple, a couple – appear and fall apart, and so do their meanings and significance for traditional roles and norms that persist through our culture and politics.

Some forms are cut off, severed, but there is no drama or pain. Some reveal to be empty, lacking substance and linger around as phantom limbs that continue to affect our social and material reality. Some keep on growing. None wither. Like the visitors in *Solaris*, Stanisław Lem's novel, who can't be killed, but keep coming back to haunt the people who dreamed them into existence.

In Igor's paintings the border between imagination and reality, the self and the other, the inside and the outside, proves to be porous. The strange organic infrastructure from the paintings breaches the frame, its vines appearing in the surrounding space. Familiar topography shifts, it is turned inside-out, and we are pulled into the picture. Our bodies are now just spectral figures among those already flickering in and out of existence in the painted scenes. We are immersed whether we like it or not, Igor's work seems to tell us, while expressing a holistic vision of the world, where material and symbolic realms emerge from the same larger whole. Immersion, writes Elvia Wilk in *Death by Landscape*, is not unidirectional, “but rather a type of mutual co-penetration, continuous and constant ... A world is forged through co-penetration; immersion is always reciprocal. ... Co-penetration is intoxicating. Trying to prevent it is toxic.”

Igor's works invite us to regard the world and ourselves within it through the lens of metamorphosis. Here, bodies, identities, symbols, and meanings exist as unstable and malleable entities, caught in a perpetual state of shapeshifting—transitioning from one form to another, with their outlines open to be redefined and drawn anew in novel ways. Tendrils are amputated, formations dismembered, but they sprout again, growing, disintegrating and re-forming in new configurations. There is no end to the eternal metamorphic machine. Despite, or as a result of this, the scenes convey a sense of timelessness, calling to mind historical styles of symbolism and metaphysical painting. From an ongoing process of negotiation between figuration and abstraction, new symbolic forms crystallize, imbuing the paintings with a mystical quality, as their meanings remain occult.

Atropa bella-donna (ľuľkovec zlomocný) je vysoko toxická rastlina, ktorá pochádza zo strednej a východnej Európy. Je známa vražednými aj liečebnými účinkami, v renesancii sa využívala v kozmetike, čím si vyslúžila svoje meno, a okrem iného vyvoláva halucinačné sny. V ľudových povestiach sa spájala s diablom a čarodejníctvom a ľudia verili, že ten, kto ju užíva, získa nadprirodzené schopnosti, napríklad lietanie. Zvodný vzhľad tejto rastliny v kombinácii s jej smrteľným rizikom, blúznivými účinkami a vzťahom k ženskej kráse poukazuje na historické stereotypy a postoje k ženám, ktoré sa opierajú o rodové mýty podnecujúce sankcie voči všetkým, ktorí sa odchyľujú od zaužívaných rolí. Všeobecnejšie povedané, symbolika rastliny osciluje medzi toxicitou a intoxikáciou, smrťou a transmutáciou, takže je dobrým katalyzátorom pre témy, ktorým sa venuje táto výstava.

Atmosféra výstavy je čistá, takmer sterilná, ale napriek tomu vyvoláva telesné asociácie. Maľby vo svojej nasýtenej farebnej palete pôsobia ako chirurgické rezy do sivoružovej pokožky galérie. Otvory odhaľujú interiér, niečo ako divadelné scény, kde sa do centra pozornosti dostávajú zvláštne kompozície klzkých foriem, skôr rastlín či strojov než živočíchov. Zdá sa, akoby boli podopreté na vodorovných plochách pripomínajúcich stôl, vyrastajú, rozmnožujú sa a zakoreňujú do priehľadných nádob alebo vytvárajú malé izbové záhrady. Všetko je veľmi čisté a vzduchotesné – povrchy, formy aj rezy. Ich úponky sa krúčia, stáčajú, približujú k sebe a prepletajú, aby vytvorili fantazmagorické divadlo. V dôsledku tlmeného svetla alebo hypnagogického stavu, ktorý znamená prechod medzi snom a bdelosťou, môžete v tvaroch a tieňoch vašich izbových rastlín na chvíľu vidieť náznak prítomnosti niekoho iného.

Kvôli našej tendencii vkladať zmysluplnú interpretáciu do hmlistých podnetov zvykneme vnímať tvary, postavy a vzory tam, kde v skutočnosti nemusia byť. Ľudská tvár na povrchu cudzej planéty je jedným z príkladov pareidólie, ktorá sa môže ukázať aj ako špecifický druh slepoty, pretože prehliada možnosť objavovania a uspokojuje sa s útechou známych foriem. Igorove obrazy nenahrádzajú jedno druhým, ale uchovávajú si dvojité videnie. Na týchto obrazoch však nie je nič rozmazané. Kresba, ktorá tvorí jadro Igorovej maliarskej praxe, je precízna, s ostrými a jasnými hranami. Zosilnené gradienty vytvárajú na povrchoch zvláštne, umelý lesk a dodávajú im nadpozemské osvetlenie podobné ikonám a digitálnym obrazovkám.

Igor pripravuje svoje farby podľa špeciálneho receptu. K pigmentom prístupuje ako k účinným látkam, rozomletým a zmiešaným do masťi, ktoré po natretí na plátno vyvolávajú živé, fantastické obrazy. Maľba tu pôsobí ako médium na prístup k zmeneným stavom vnímania, kde sa hranice a rozdelenia medzi predmetmi, telami a prostredím, ktoré vytvárajú štruktúru našej každodennej skúsenosti, destabilizujú, rozpadávajú a transformujú. Tieto diela čerpajú z prírody, folklóru, mytológie a kultúrnej symboliky, čím vyvolávajú spomienky na ikonické obrazy a symboly, ukotvené v našej kolektívnej predstavivosti, a následne sa znovu rozplývajú a vracajú do húštiny. Siluety – prepletené prsty, kvet, sklonená hlava, zložené končatiny, niekoľko listov, genitálie, jablko, párik – sa objavujú a rozpadávajú, rovnako ako ich význam a zmysel pre tradičné roly a normy, ktoré pretrvávajú v našej kultúre a politike.

Niektoré formy sú odrezané, odseknuté, ale nie je v tom žiadna dráma ani bolesť. Niektoré sa ukazujú ako prázdne, chýba im hmota a pretrvávajú ako fantómové končatiny, ktoré naďalej prenasledujú a ovplyvňujú našu sociálnu a materiálnu realitu. Niektoré neustále rastú. Žiadne nevädnu. Podobne ako návštevníci na planéte *Solaris* z románu Stanisława Lema, ktorých nie je možné zabiť, ale stále sa vracajú, aby prenasledovali ľudí, ktorí si vysnívali ich existenciu.

V Igorových maľbách sa hranica medzi imagináciou a realitou, medzi ja a tým druhým, medzi vnútrom a vonkajškom, ukazuje ako priepustná. Zvláštna organická infraštruktúra z obrazov naruša rám a jej výhonky sa objavujú v okolitom priestore. Známa topografia sa posúva, je otočená naruby a vŕhuje nás do obrazu. Naše telá sú teraz len príзраčnými postavami medzi mnohými, ktoré sa už mihajú v maľovaných scénach. Igorove diela pôsobia, akoby nám hovorili, že sa chtiac či nechtiac ponárame, a zároveň vyjadrujú holistickú víziu sveta, kde materiálna a symbolická sféra vychádzajú z jedného väčšieho celku. Ponorenie, ako píše Elvia Wilk v knihe *Death by Landscape* (Smrť krajinou), nie je jednosmerné, „ale pripomína skôr vzájomné prenikanie, nepretržité a neustále... Svet sa vytvára prostredníctvom kopenetrácie; ponorenie je vždy vzájomné... Kopenetrácia je omamná. Je toxické snažiť sa jej brániť“.

Igorove diela nás vyzývajú pozerieť sa na svet a na seba v ňom cez optiku metamorfózy. Telá, identity, symboly a významy tu existujú ako nestabilné a tvárne entity, zachytené v stave neustálej zmeny tvaru – prechádzajú z jednej formy do druhej, pričom ich obrysy sa môžu nanovo definovať a vykresliť novými spôsobmi. Úponky sú amputované, útvary oddelené, ale opäť klíčia, rastú, rozpadávajú sa a reformujú v nových konfiguráciách. Večný metamorfický stroj nemá konca. Napriek tomu, alebo práve preto, scény vyvolávajú pocit nadčasovosti a pripomínajú historické štýly symbolizmu a metafyzického maliarstva. V neustálom procese vyjednávania medzi figúrou a abstrakciou sa kryštalizujú nové symbolické formy, ktoré maľbám dodávajú mystickú kvalitu, keďže ich významy zostávajú skryté.

IGOR HOSNEDL

graduated from the Prague Academy of Fine Arts. He has exhibited in solo and group exhibitions at hunt kastner, Prague; Ribot Gallery, Milan; NoD Gallery, Prague; FAIT Gallery, Brno; EIGEN+ART Lab, Berlin and Leipzig; X Museum, Beijing; Downs & Ross, NY, New York; Horizont Gallery, Budapest; MeetFactory, Prague; Galerie Jelení, Foundation and Center for Contemporary Arts in Prague, among others. He currently lives and works in Berlin.

IGOR HOSNEDL

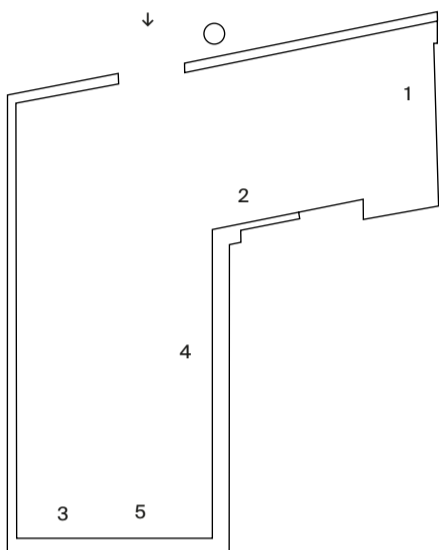
vyštudoval Akadémiu výtvarných umení v Prahe. Vystavoval na individuálnych a skupinových výstavách, okrem iného v hunt kastner v Prahe, v Ribot Gallery v Miláne, Galérii NoD v Prahe; FAIT Gallery v Brne, EIGEN+ART Lab v Berlíne a Lipsku, X Museum v Pekingu, Downs & Ross v New Yorku, Horizont Gallery v Budapešti, MeetFactory v Prahe, Galérii Jelení, Nadace a Centrum pro současné umění Praha. V súčasnosti žije a pracuje v Berlíne.

- 1 *Belladonna Harvest, 2023*
handmade pigments, glue and damar varnish
on canvas, diptych, 235x140 cm, 235x60 cm
- 2 *Belladonna, 2023*
handmade pigments, glue and damar varnish
on canvas, 235x140 cm
- 3 *Ghost Boys, 2023*
handmade pigments, glue and damar varnish
on canvas, 235x140 cm
- 4 *Two of Us, 2023*
handmade pigments, glue and damar varnish
on canvas, 235x140 cm
- 5 *Pink Gloves, 2023*
handmade pigments, glue and damar varnish
on canvas, 235x140 cm

- 1 *Belladonna Harvest (Zber úrody bella-donna), 2023*
ručne vyrobené pigmenty, lepidlo
a damarový lak na plátne, diptych,
235 x 140 cm, 235 x 60 cm
- 2 *Belladonna (Bella-donna), 2023*
ručne vyrobené pigmenty, lepidlo
a damarový lak na plátne, 235 x 140 cm
- 3 *Ghost Boys (Chlapci – duchovia), 2023*
ručne vyrobené pigmenty, lepidlo
a damarový lak na plátne, 235 x 140 cm
- 4 *Two of Us (My dvaja), 2023*
ručne vyrobené pigmenty, lepidlo
a damarový lak na plátne, 235 x 140 cm
- 5 *Pink Gloves (Ružové rukavice), 2023*
ručne vyrobené pigmenty, lepidlo
a damarový lak na plátne, 235 x 140 cm

A WINDOW

- ↓ entrance from the street
↓ vstup z ulice

KUNSTHALLE BRATISLAVA TEAM / TÍM:

Riaditeľ / Director:
Jen Kratochvíl

Kurátorka programov
pre verejnosť a PR /
Public Program Curator & PR:
Jelisaveta Rapaic

Kurátorka / Curator:
Lýdia Pribišová

Kurátorka edičného programu /
Curator of Editorial Programming:
Jana Vicenová

Mediátori*ky / Mediators:
Fanny Pekarčíková, Michaela
Badžgoňová, Nikola Valková,
Luboš Minich, Michaela Hubaľová,
Kristína Hrčková, Daniela Drobná

Kurátorka výstavy /
Curator of the exhibition:
Tjaša Pogačar

Program pre verejnosť /
Public program:
Jelisaveta Rapaic

Produkcja / Production:
Martina Kotlíriková

Produkcja a inštalácia výstavy /
Exhibition production & installation:
Filip Krutek, Alexander Alan Arce,
Lukáš Bičkoš, Lukáš Sobota

Preklad a korektúra /
Editing and translation:
Zuzana Jánska

Korektúra anglického textu /
English proofreading:
Ruth Novaczek

Korektúra slovenského textu /
Slovak proofreading:
Jana Vicenová

Grafický dizajn / Graphic Design:
Lukáš Kollár

Stážistka / Intern:
Lisa Achammer

Manažérka produkcie a prevádzky /
Production Manager:
Martina Kotlíriková

Manažér produkcie výstav /
Exhibition production manager:
Filip Krutek

Asistentka manažéra výstav /
Exhibition Manager Assistant:
Rebecca Kolenová

Hlavná ekonómka /
Chief Economist:
Denisa Zlatá

Asistentka / Assistant:
Janette Flaškayová

Personalista a mzdár /
Personnel and Salaries Manager:
Anton Švanda

Výkonný grafický dizajnér /
Executive Graphic Designer:
Lukáš Kollár

Lászkavý súhlas poskytli: umelec;
hunt kastner, Praha; David a Šárka
Dvořáčkovci, Praha; Havrlant Art Col-
lection, Praha; súkromné zbierky
v Prahe, vo Viedni a v Berlíne

Podakovanie: hunt kastner, Praha;
Eigen + Art Gallery, Berlín

Courtesy: artist; hunt kastner,
Prague, David Dvořáček and Šárka
Dvořáčková, Prague; Havrlant Art
Collection, Prague; private collections
in Prague, Vienna and Berlin

Acknowledgement: hunt kastner,
Prague; Eigen + Art Gallery, Berlin

KUNSTHALLE BRATISLAVA
Nám. SNP 12, 811 06
Bratislava

Otváracie hodiny / Opening hours:
Pon – Ned / Mon–Sun:
12:00 – 15:00_15:30 – 19:00
Uto / Tue: zatvorené / closed

FACEBOOK,
INSTAGRAM, YOUTUBE
@Kunsthallebratislava

Zriaďovateľ /
Founder

Mediálni partneri /
Media partners

• tasr •

:RÁDIO DEVÍN

CITYLIFE.SK

Flash Art

GoOut